

Ισοκράτης, Φίλιππος, 111-112

Γ.1. Επειδή (ο Ηρακλής) έβλεπε ότι η Ελλάδα σπαρασσόταν από πολέμους, επαναστάσεις και πολλά άλλα δεινά, αφού έβαλε σ' αυτά ένα τέλος και συμφιλίωσε τις πόλεις, έδειξε στους μεταγενέστερους με ποιους και εναντίον ποιων έπρεπε να πολεμούν. Αφού πραγματοποίησε εκστρατεία εναντίον της Τροίας, η οποία τότε ήταν η ισχυρότερη δύναμη της Ασίας, τόσο (που) διέφερε ως προς τα ηγετικά του προσόντα από τους άλλους αρχηγούς που έκαναν αργότερα τον ίδιο πόλεμο, ώστε (αυτοί) με τη βοήθεια όλων των Ελλήνων σε δέκα χρόνια κυρίευσαν την Τροία με μεγάλο κόπο, ενώ ο Ηρακλής την κυρίευσε εύκολα σε λιγότερες μέρες.

Γ2. εἶδομεν

στάσεσι (ν)

πλειόνων - πλεόνων,

ὄντι

τούτων

ὑποδεικνύασι - ὑποδεικνύουσι

ἄς

μείζονος

διαφέρειν

ἔτει

Γ3.α. πολέμων: γενική αντικειμενική στο μεστήν

οὔσαν: κατηγορηματική μετοχή εκ του αισθήσεως ρήματος ὄρῶν

τοῖς ἐπιγιγνομένοις: επιθετική μετοχή, αντικείμενο στο ὑπέδειξε

ἐκφέρειν: τελικό απαρέμφατο, υποκείμενο στο απρόσωπο δεῖ

ἐπὶ Τροίαν: εμπρόθετος προσδιορισμός της εχθρικής κατεύθυνσης

τῇ στρατηγία: δοτική της αναφοράς

Γ3.β. πρὸς οὓς δεῖ τοὺς πολέμους ἐκφέρειν:

Δευτερεύουσα ονοματική, πλάγια ερωτηματική πρόταση, ἔμμεσο αντικείμενο
στο ὑπέδειξε

ἥπερ εἶχε τότε μεγίστην δύναμιν τῶν περὶ τὴν Ἀσίαν

Δευτερεύουσα αναφορική πρόταση, προσδιοριστική στο Τροίαν.